

Olomoucký kraj
Krajský úřad Olomouckého kraje
Odbor majetkový, právní
a správních činností
Jeremenkova 40a, 779 11 Olomouc

Sp.zn.: KUOK/121215/OMPŠČ-LD/148

V Olomouci dne 5. 12. 2018

č.j. KUOK 123619/2018

počet stran/listů/příloh: 5/3/0

Rozhodnutí

Krajský úřad Olomouckého kraje jako nadřízený orgán příslušný podle § 16a odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“ nebo jen „InfZ“) a § 178 odst. 2 věty druhé zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, v souladu s ustanovením § 20 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím rozhodl o stížnosti VARS BRNO a.s., Kroftova 3167/80c, IČ: 63481901, 616 00 Brno, ID datové schránky: yv4gu24 (dále jen „stěžovatel“), ze dne 12. 11. 2018, evidované pod č.j. SMOL/275170/2018, směřující proti postupu statutárního města Olomouc při vyřizování části žádosti o poskytnutí informací ze dne 1. 10. 2018 podle zákona o svobodném přístupu k informacím, doručené nadřízenému orgánu dne 21. 11. 2018, takto:

Podle ustanovení § 16a odst. 6 písm. b) zákona o svobodném přístupu k informacím se povinnému subjektu – statutárnímu městu Olomouc

přikazuje,

aby ve lhůtě do 15 dnů od doručení tohoto rozhodnutí žádost stěžovatele o poskytnutí informací ze dne 1. 10. 2018 v bodech **3), 6) a 7)** vyřídil v souladu se zákonem o svobodném přístupu k informacím.

O d ů v o d n ě n í

Krajský úřad Olomouckého kraje, odbor majetkový, právní a správních činností (dále jen „nadřízený orgán“), obdržel dne 21. 11. 2018 prostřednictvím statutárního města Olomouc (dále jen „povinný subjekt“) spolu s dalšími dokumenty stížnost stěžovatele ze dne 12. 11. 2018 na postup povinného subjektu při vyřizování části jeho žádosti o informace ze dne 1. 10. 2018, doručené povinnému subjektu dne 3. 10. 2018.

Z předložené spisové dokumentace bylo zjištěno, že stěžovatel se dopisem ze dne 1. 10. 2018 obrátil na povinný subjekt s žádostí o informace strukturovanou do sedmi bodů.

Povinný subjekt reagoval na výše uvedenou žádost dopisem ze dne 15. 10. 2018 s označením: „*Poskytnutí informace*“. Daný dokument byl stěžovateli odeslán dne 15. 10. 2018 datovou schránkou a téhož dne mu byl doručen.

Stěžovatel s výše uvedeným postupem povinného subjektu částečně nesouhlasil a podal proti němu dopisem ze dne 12. 11. 2018 včasnou stížnost, která byla dne 13. 11. 2018 doručena povinnému subjektu poštou.

Dopisem ze dne 20. 11. 2018 pak povinný subjekt postoupil uvedenou stížnost spolu s příslušným spisovým materiálem nadřízenému orgánu. Tyto materiály pak byly nadřízenému orgánu dne 21. 11. 2018 doručeny.

Po důkladném prostudování spisového materiálu dospěl nadřízený orgán k následujícím zjištěním a závěrům.

Jelikož předmětná stížnost napadá pouze vyřízení bodů 3), 6) a 7) žádosti, bude se nadále nadřízený orgán v rámci tohoto rozhodnutí zabývat vyřízením pouze těchto tří bodů.

Pod **bodem 3)** žádosti stěžovatel požadoval: „*Které osoby na straně Statutárního města Olomouc jsou přímo odpovědné za nesplnění součinnosti k řádnému plnění smlouvy zhotovitelem?*“.

K tomuto bodu pak povinný subjekt ve svém dopise ze dne 15. 10. 2018 uvedl: „*Požadovaná informace neexistuje, neboť k nesplnění součinnosti ze strany statutárního města Olomouce nedošlo.*“

Povinný subjekt tedy zvolil jako způsob vyřízení předmětného bodu žádosti de facto poskytnutí požadovaných informací (jako „*Poskytnutí informace*“ je označen i dopis povinného subjektu, kterým je předmětná žádost o informace vyřizována), avšak v rámci tohoto „poskytnutí“ uvádí, že informace požadovaná pod bodem 3) žádosti neexistuje.

Obecně je k tomuto nutno uvést, že důvodem toho, že žadateli nebude jím požadovaná informace poskytnuta, může být skutečně i ta situace, že povinný subjekt prostě informaci nemá, což potvrzuje i konstantní judikatura týkající se této problematiky (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 4. 2008, č. j. 2 As 71/2007 – 56). Dále je nutno připomenout, že jak judikoval Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 8. 10. 2015, č. j. 5 As 24/2015 – 36: „*Podle § 3 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb. se pro účely tohoto zákona informací rozumí jakýkoliv obsah nebo jeho část v jakémkoliv podobě, zaznamenaný na jakémkoliv nosiči, zejména obsah písemného záznamu na listině, záznamu uloženého v elektronické podobě nebo záznamu zvukového, obrazového nebo audiovizuálního. Z toho vyplývá, že informační povinnost nastává pouze v případě informací reálně existujících. Oproti obecnému vnímání pojmu informace je tedy zákonné pojetí užší, neboť se vztahuje pouze na takovou informaci, která skutečně existuje, je zaznamenaná a je v dispozici povinného subjektu, nikoli jakýkoli myslitelný údaj, který např. bude zaznamenan či doručen povinnému subjektu v budoucnu.*“ Pokud tedy požadovanou informaci povinný subjekt nemá k dispozici v podobě definované § 3 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím, nemá bez dalšího povinnost tuto informaci pro potřeby vyřízení dané žádosti o informace vytvořit a zaznamenat ji do podoby podle uvedeného § 3 odst. 3 InfZ.

Pokud se tedy povinný subjekt domnívá, že požadovanou informací nedisponuje, je na místě vydání rozhodnutí o odmítnutí té části žádosti, která tuto informaci požadovala v souladu s ustanovením § 15 zákona o svobodném přístupu k informacím. Při vydávání takového rozhodnutí je pak nutno postupovat podle

příslušných ustanovení správního řádu (§ 67 a násl.), který se podle § 20 Infz při postupu podle zákona o svobodném přístupu k informacím v případě vydávání rozhodnutí o odmítnutí žádosti aplikuje.

V případě vydání takového rozhodnutí odmítajícího neexistující informaci se pak musí povinný subjekt vypořádat s několika na sebe navazujícími otázkami, jinak řečeno, musí projít několik fází zkoumání, zda skutečně v daném případě požadovaná informace fakticky neexistuje. Dospěje-li pak povinný subjekt k závěru, že požadovanou informací opravdu nedisponuje, je na místě, aby povinný subjekt přezkoumal, zda nemá zákonnou povinnost tuto informaci mít, a to bez ohledu na to, z jakého právního předpisu by tato povinnost případně vyplývala. Jak je dále uvedeno ve výše citovaném rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 5 As 24/2015 – 36: *„Po povinném subjektu tedy nelze požadovat poskytnutí neexistujících informací, v tomto směru mu z povahy věci nemůže ani svědčit břemeno důkazní k prokázání skutečnosti, že určité informace nemá, neboť nelze prokazovat negativní skutečnost. Po povinném subjektu je ovšem nutné požadovat zdůvodnění toho, jaké konkrétní skutečnosti jej vedly k závěru o tom, že požadované informace nemá.“* Z uvedeného rozsudku pak dále vyplývá, že každé tvrzení povinného subjektu o neexistenci požadované informace včetně jejího zdůvodnění je nutno posuzovat v každém jednotlivém případě samostatně v závislosti na jeho konkrétních okolnostech. Pokud by dále povinný subjekt dospěl k závěru, že má zákonnou povinnost informaci mít, je povinen informaci obnovit, znovu vytvořit či si ji opatřit od jiného subjektu, je-li vzhledem k charakteru informace a okolnostem daného případu možné.

Vzhledem k výše uvedenému tedy dospěl nadřízený orgán k závěru, že vyřízení bodu 3) uvedené v dopise povinného subjektu ze dne 15. 10. 2018 rozhodně nenaplnuje znaky rozhodnutí o odmítnutí daného bodu žádosti. Bod 3) předmětné žádosti o informace tak nebyl vyřízen vůbec, když nebylo vydáno rozhodnutí o odmítnutí daném bodu žádosti, požadované informace nebyly poskytnuty, a ani nebyl zvolen jiný způsob vyřízení, který upravuje zákon o svobodném přístupu k informacím. Nadřízený orgán tedy rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí. Pokud měl v úmyslu povinný subjekt informace požadované pod bodem 3 žádosti stěžovateli neposkytnout z důvodu jejich faktické neexistence, bylo na místě vydat rozhodnutí o odmítnutí dané části žádosti.

Pod **bodem 6)** žádosti stěžovatel požadoval. *„Které osoby na straně statutárního města Olomouc prováděli akceptaci díla?“*. Povinný subjekt k tomuto bodu žádosti uvedl: *„Otázka je bezpředmětná, neboť dílo nebylo dosud akceptováno“*.

K vyřízení daného bodu 6) žádosti je nucen nadřízený orgán konstatovat, že povinný subjekt pouze uvedl své vyhodnocení daného bodu žádosti, tj. *„že se jedná o bezpředmětnou otázku“*, avšak daný bod žádosti jakkoliv dále nevyřídil žádným ze způsobů, které upravuje zákon o svobodném přístupu k informacím. Obecně je nutno připomenout, že i v případě, že se povinnému subjektu jeví žádost o informace či její část jako „bepředmětná“ ve vztahu k tomu, jaké informace se již žadateli případně v dané věci dostalo dříve, či „bepředmětná“ ve vztahu k informacím skutečně existujícím v podobě předpokládané § 3 odst. 3 InfZ, nezabývá povinný subjekt takovéto vyhodnocení žádosti či její části povinnosti danou žádost (část) vyřídit některým ze způsobů zakotveným zákonem o svobodném přístupu k informacím. Holé konstatování o beppředmětnosti příslušné části žádosti žádný způsob vyřízení žádosti podle InfZ nepředstavuje.

Pokud bylo záměrem povinného subjektu stěžovateli sdělit, že jím požadovaná informace fakticky neexistuje, měl tak učinit prostřednictvím rozhodnutí o odmítnutí

předmětné části žádosti (obecně k problematice vydávání rozhodnutí o odmítnutí žádosti podle § 15 InfZ viz výše).

Vzhledem k tomu, jak již bylo uvedeno, že bod 6) žádosti nebyl vyřízen vůbec, rozhodl nadřízený tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Pod **bodem 7)** žádosti pak stěžovatel požadoval: „*Jaké mělo Statutární město Olomouc důvody pro akceptaci nefunkčního díla k funkčním zkouškám?*“. Povinný subjekt k tomuto bodu žádosti ve svém dopise ze dne 15. 10. 2018 stěžovateli sdělil: „*K předmětné otázce upřesňujeme, že se nejednalo o nefunkční dílo, neboť nebyly zjištěny vady, které by bránily provádění funkčních zkoušek.*“

Ke způsobu vyřízení tohoto bodu žádosti je nucen nadřízený orgán konstatovat, že povinný subjekt zde pouze upozornil stěžovatele na to, že stěžovatel dle názoru povinného subjektu vycházel při formulaci bodu 7) žádosti z mylného předpokladu, že statutární město Olomouc akceptovalo nefunkční dílo k funkčním zkouškám. Předmětný bod žádosti však povinný subjekt nevyřídil žádným ze způsobů, které upravuje zákon o svobodném přístupu k informacím. Nadřízený orgán znovu opakuje, že byť se může povinnému subjektu jevit požadavek na poskytnutí informace bezpředmětný či nelogický, případně že vzhledem k faktickému stavu nemůže být určitá informace poskytnuta, protože neexistuje, nezabývá ho to povinnosti příslušnou žádost vyřídit v souladu se zákonem. Domnívá-li se povinný subjekt, že požadovaná informace fakticky neexistuje, je na místě vydat rozhodnutí o odmítnutí části žádosti, která takovou informaci požaduje.

Vzhledem k tomu, jak již bylo uvedeno, že bod 7) žádosti nebyl vyřízen ze strany povinného subjektu vůbec, rozhodl nadřízený tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Součástí předmětné stížnosti je i námitka podjatosti Ing. Martina Luňáčka a Ing. Marka Černého“. Povinný subjekt k této námitce v zaslaném spisovém materiálu uvedl, že je nyní tato námitka z jeho strany vyřizována. Nadřízený orgán k tomuto uvádí, že se v rámci tohoto rozhodnutí problematikou dané námítky podjatosti nezabýval, neboť vyřešení dané námítky je irelevantní ve vztahu k výsledku přezkoumání postupu povinného subjektu při vyřizování předmětných bodů 3), 6) a 7) dané žádosti o informace. Tento postup bez ohledu na případnou podjatost uvedených osob trpí takovými vadami, které vedou k takovému závěru nadřízeného orgánu, jaký je uveden ve výroku tohoto rozhodnutí.

V zájmu dalšího vyřizování příslušných bodů 3), 6), a 7) žádosti upozorňuje rovněž nadřízený orgán na skutečnost, že tvrzení povinného subjektu o neexistenci informace požadované pod daným bodem 3) žádosti se jeví v kontextu jeho odpovědi k bodu 2) předmětné žádosti poněkud rozporuplně, na což poukazuje i stěžovatel v části své stížnosti vztahující se k vyřízení bodu 3) žádosti. Nadřízený orgán nemá v současné době k dispozici dostatečný spisový materiál, aby posoudil relevantnost daného tvrzení povinného subjektu, což by ostatně nemělo vliv na výrok o rozhodnutí, neboť již samotný zvolený způsob vyřízení (tj. sdělení o tom, že informace neexistuje na místo vydání rozhodnutí o odmítnutí předmětné části žádosti) vede k tomu, že nadřízený orgán je nucen nařídít povinnému subjektu, aby příslušný bod žádosti vyřídil v souladu se zákonem o svobodném přístupu k informacím.

Dále pak vyjádření povinného subjektu k bodům 6) a 7) žádosti se ve světle nadřízenému orgánu dostupných podkladů jeví zmatečně a v rámci dalšího postupu povinného subjektu by bylo nanejvýš žádoucí vyjasnit obsah pojmů užívaných jak povinným subjektem, tak stěžovatelem (např. pojmy „akceptace díla“ a „akceptace díla k funkčním zkouškám“, „funkční dílo“ apod.)

Důrazně pak nadřízený orgán upozorňuje na skutečnost, že pokud by stěžovatel s vyřízením uvedených bodů žádosti, které by mělo ze strany povinného subjektu následovat po vydání tohoto rozhodnutí, opět nesouhlasil a podal proti němu stížnost či odvolání, je pak zcela zásadní, aby povinný subjekt, pokud nevyřídí podanou stížnost či odvolání autoremedurně a postoupí příslušný opravný prostředek nadřízenému/odvolacímu orgánu, s tímto postoupením zaslal i kompletní spisový materiál, a to včetně svého stanoviska ke stížnostním či odvolacím námitkám, aby nadřízený/odvolací orgán měl možnost postup povinného subjektu plnohodnotně přezkoumat.

Závěrem pak nadřízený orgán připomíná, že účelem zákona o svobodném přístupu k informacím je zjednáání přístupu k informacím, tj. získávání informací. Případné vadné postupy povinného subjektu v souvislosti s jinými agendami nebo výhrady žadatele k činnosti povinného subjektu nemohou být řešeny prostřednictvím zákona o svobodném přístupu k informacím, ale musí být prošetřovány v jiných řízeních či za pomoci jiných zákonných nástrojů. Jinými slovy - zákon o svobodném přístupu k informacím slouží výlučně k získání informace, ale nikoli ke zjednáání nápravy (případně postihu) jiných postupů povinného subjektu.

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 16a odst. 9 zákona o svobodném přístupu k informacím nelze odvolat.

Mgr. Šárka Calábková
vedoucí oddělení
legislativy a dozoru

Rozdělovník:

1. VARS BRNO a.s., Kroftova 3167/80c, IČ: 63481901, 616 00 Brno, ID DS: yv4gu24;
2. statutární město Olomouc;
3. spis.